

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718201358
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6718201358.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: U. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. R. XXXX/XX, XXX XX K. - U., občan SR, právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát, IČO: 42 197 821, Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, proti žalovaným: I) L. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXXX, XXX XX B., občan SR a II) W. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXXX, XXX XX B., občan SR, obidvaja právne zastúpení: JUDr. Jana Valachová, advokátka so sídlom M. Rázusa 49, 984 01 Lučenec, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I/ Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu z a m i e t a .

II/ Žalobca je p o v i n n ý nahradiť spoločne a nerozdielne žalovaným I/ a II/ trovy konania v rozsahu 100 % v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajšom súde dňa 16. 03. 2018 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom v podiele 1/1 nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. B. a to parcely registra C KN č. XXXXX/XX, TPP vo výmere 250 m². Žalobu odôvodnil tým, že toho času sú ako vlastníci spornej nehnuteľnosti evidovaní žalovaní I/ a II/. Žalobca sa však cíti byť vlastníkom dotknutej nehnuteľnosti, čím je daný jeho naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože bez rozhodnutia súdu nie je možné dosiahnuť zmenu vlastníckeho práva v KN. Žalobca poukázal na to, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a to ako výlučný vlastník v podiele 1/1 titulom darovacej zmluvy. Žalovaní I/ a II/ sú spoluvlastníkmi nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX a to KN č. XXXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 37 m² so stavbou rekreačná chata ČS XXXX, parcela č. XXXXX/XX, TPP o výmere 442 m², sú vlastníkami v podiele 1/1 v režime BSM. Nehnuteľnosti žalovaní nadobudli na základe osvedčenia N 31/2006, Nz 2071/2006. Uvedené dve parcely odkúpili od jeho nebohej starej mamy U. Č. v roku 1978 neformálnou kúpnu zmluvou za 2.000,-- Kčs. Vlastníctvo si usporiadali až v roku 2016 predmetnou notárskou zápisnicou. Na základe notárskej zápisnice JUDr. U. č. N 372/2014, Nz 30377/2014 zo dňa 18. 08. 2014 bolo osvedčené vlastnícke právo žalobcu titulom vydržania k parcele č. XXXXX/XX, TPP o výmere 303 m², parcele č. XXXXX/XX, TPP o výmere 250 m² a to v podiele 1/1. Právni predchodcovia žalobcu boli podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti vedenej vo vložke č. XXX, k. ú. B. a to p.č. XXXXX - lúka „Skalisko“ vo výmere 3 ha, 18 árov, 60 m². Na základe reálnej delby uskutočnenej medzi podielovými spoluvlastníkmi pripadla do vlastníctva starej matky žalobcu U. Č., zomrelá dňa XX. XX. XXXX, tá časť pôvodnej parcely č. XXXXX, z ktorej boli odčlenené nehnuteľnosti, ktorých je v súčasnosti výlučným vlastníkom žalobca a sú zapísané na LV č. XXXX, ako aj nehnuteľnosti, ktorých vlastníkami sú v súčasnej dobe zapísaní žalovaní I/ a II/ na LV č. XXXX. Starej matke žalobcu titulom reálnej delby podielových spoluvlastníkov pripadla súčasná parcela označená č. XXXXX/XX, TPP o výmere 250 m², ktorej vlastníctvo žalobca nadobudol vydržaním so započítaním oprávnenej

držby svojich právnych predchodcov vyššie uvedeným osvedčením, jedná sa o parcelu, ku ktorej sa touto žalobou domáha určenia vlastníckeho práva. Táto parcela nebola predmetom predaja v roku 1978 na základe ústnej zmluvy medzi jeho starou matkou a žalovanými I/ a II/. Stará matka žalobcu pozemok žalovaným nepredala, oni tieto pozemky ani nikdy neužívali, pretože si plotom ohradili len tie pozemky, ktoré boli pôvodne predmetom ústnej zmluvy a k nim si vybudovali vstup cez bránu. Tento pozemok nebol ani predmetom osvedčenia notárskou zápisnicou v roku 2006, ktorá bola titulom nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaných, ktoré nie sú predmetom tejto žaloby. Žalovaní nemohli osvedčiť svoje vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti na základe vydržania a teda vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti vydržaním nenadobudli, pretože im nesvedčia zákonné podmienky vydržania, ktoré musia byť splnené po celý čas plynutia vydržacej doby a to predmet vydržania, subjekt vydržania, oprávnenosť držby a vydržacia doba. Žalovaní I/ a II/ spornú nehnuteľnosť nenadobudli žiadnym zákonným spôsobom a tak nemohli byť ani jej oprávnenými držiteľmi, pretože žalovaní I/ a II/ túto nehnuteľnosť začali užívať až v súčasnosti.

2. Žaloba žalobcu bola doručená žalovaným I/ a II/ do vlastných rúk dňa 02. 05. 2018 spolu s uznesením súdu zo dňa 16. 04. 2018, v ktorom boli vyzvaní na vyjadrenie k žalobe. Písomným podaním doručené súdu 17. 05. 2018 žalovaní prostredníctvom právneho zástupcu namietli podanú žalobu a popreli všetky skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe. Žalovaní I/ a II/ síce neformálnou zmluvou, ale v písomnej podobe, ktorá osvedčovala slobodnú vôľu všetkých účastníkov za prítomnosti svedka L. F. odkúpili od nebohej pani U. Č. spornú nehnuteľnosť a to dňa 15. 05. 1979, do držby tejto nehnuteľnosti však vstúpili už v roku 1978 a to dobrovoľne a nerušene. O uvedenom svedčí predložená listina - dotazník a čestné vyhlásenie na registráciu a spoplatnenie zmluvy, podľa ktorej prevodca U. Č.Á. previedla na žalovaného I/ časť parcely č. XXXXX - lúka a zároveň touto listinou bývalý MNV v B. vydal stanovisko, že doporučuje prevod uvádzanej nehnuteľnosti na nadobúdateľa, ktorá časť pôdy bude slúžiť ako záhrada pre pestovanie zeleniny a prechovávanie včelstiev. Potvrdenie bolo vydané dňa 31. 10. 1979. Na podklade týchto listín bola dňa 22. 01. 2015 spísaná notárska zápisnica na Notárskom úrade JUDr. U. X. č. N 9/2015, Nz 911/2015, na podklade ktorej bolo osvedčené vyhlásenie o vydržaní, že žalovaní I/ a II/ sú vlastníkami v režime BSM v celosti uvedených nehnuteľností, ktoré bolo zapísané na LV č. XXXX na U. X.. K uvedenému osvedčeniu sa vyjadril aj žalobca U. X., kedy uvedené skutočnosti nepoprel. To znamená, že žalovaní I/ a II/ vstúpili do riadnej držby spornej nehnuteľnosti už v roku 1978, túto nehnuteľnosť užívajú dobromyseľne a nerušene bez zásahu cudzích osôb viac ako 10 rokov, ich vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti každý v obci uznáva a preto ho považujú za zákonné a hodnoverne preukázané. Naopak, žalobca podanou žalobou požaduje priznať vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti bez akéhokoľvek aprobevaného dôvodu, žalovaní I/ a II/ svojim správaním nedali žiadnu príčinu na podanej tejto žaloby a preto ju žiadali v celom rozsahu zamietnuť.

3. Vyjadrenie žalovaných bolo doručené do vlastných rúk žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu dňa 13. 06. 2018 spolu s uznesením súdu zo dňa 28. 05. 2018, v ktorom bol vyzvaný na podanie vyjadrenia. Písomným podaním doručené súdu 03. 07. 2018 žalobca uviedol, že jednoznačne popiera odkúpenie spornej nehnuteľnosti žalovanými I/ a II/ od jeho starej matky kúpnu zmluvou z 15. 05. 1979 ako aj vstup do držby nehnuteľnosti už v roku 1978. Žalovaní odkúpili od jeho starej matky len tú časť pôvodnej PK parcely XXXXX - lúka, skalisko o výmere 3 ha, 18, árov, 60 m², na ktorej si postavili rekreačnú chatu a príľahlý pozemok k tejto chatke a to v roku 1978. Čiastočne vyplnený dotazník a čestné prehlásenie predložené žalovanými o tomto svedčí. Na listine, ktorú predložili žalovaní a označená je ako dohoda, žalobca namietol vlastnoručný podpis predávajúcej U. Č., ktorý považuje len za jej laickú napodobneninu. Stará matka nikdy nepredala spornú nehnuteľnosť žalovaným. V čas predaja pozemku v roku 1978 nebol vyhotovený geometrický plán na tento pozemok, teda nebola zrejma ani presná výmera, len približná, ktorú si odsúhlasili predávajúca a kupujúci na mieste samom. Za dohodnutý predmet kúpy vyplatili žalovaní U. Č. sumu 2.000,- Kčs. Tento pozemok si žalovaní následne ohradili pletivom a vstupovalo sa naň cez bránu. Tento pozemok aj skutočne užívali. Žalobca dôrazne popiera, že by žalovaní užívali aj pozemok, ktorý je predmetom tohto sporu. Naopak, rodina žalobcu tento pozemok ako svoje vlastníctvo užívala až do roku 2015. Žalovaným tak jednoznačne absentuje držobná vôľa a faktická reálna držba ako základné atribúty držby. Žiadny iný pozemok než žalobca uvádzal, jeho starká žalovaným nepredala, všetky skutkové okolnosti ohľadom kúpy sporného pozemku sú vymyslené, nepravdivé, dokonca podpis na predloženej listine nie je vlastnoručný podpis jeho starej matky, jedná sa len o napodobneniu, podľa listiny predloženej žalovanými, overovanú pod č. XXX/XXXX na meste B.. Rovnako obsah čestného prehlásenia L. F. považujú za púhy výmysel a lož.

4. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovaným prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 15. 08. 2018 do vlastných rúk spolu s uznesením súdu z 13. 07. 2018, v ktorom boli vyzvaní na vyjadrenie. Žalovaní prostredníctvom právnej zástupkyne zaslali súdu dňa 30. 08. 2018 vyjadrenie, v ktorom zotrvali na svojich skutkových tvrdeniach a popreli všetky skutkové tvrdenia žalobcu.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd o žalobe žalobcu rozhodol v poradí prvým rozsudkom dňa 13. 11. 2018 tak, že žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že žalobca pred súdom nepreukázal žiaden nadobúdaci titul svojho vlastníctva. Na odvolanie žalobcu druhoinštančný Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozhodnutie prvoinštančného súdu a nariadil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie nesprávne identifikovanie predmetu konania, keď súd skúmal podmienky vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti žalobcu a nie u žalovaných I/, II/, nakoľko nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti vydržaním podľa notárskej zápisnice sp. zn. N 372/2014 zo dňa 18. 08. 2014, na základe ktorej bol žalobca zapísaný ako vlastník spornej nehnuteľnosti, nikto nenamietal (nikým nespochybňovaná skutočnosť). Prvoinštančnému súdu bolo uložené v ďalšom konaní sa zamerať na preukázanie skutočnosti, či žalovaní I/ a II/ mohli nadobudnúť vlastníctvo k spornej parcele na základe údajov uvedených v notárskej zápisnici N 9/2015 zo dňa 22. 01. 2015. Pokiaľ prvoinštančný súd v tomto smere zamietol dôkazné návrhy, nepostupoval správne a uložil prvoinštančnému súdu v tomto smere vykonať dôkazy navrhované stranami. V prvom rade uložil súdu povinnosť vypočuť ako svedka matku žalobcu, ktorá súdu mala ozrejmiť postup pri notárskom konaní sp. zn. N 372/2014, najmä vo vzťahu k podkladom k vydaniu osvedčenia (geometrický plán z roku 2014). Rovnako uložil povinnosť prvoinštančnému súdu doplniť výsluchy žalovaných k ich postupu pri získaní notárskeho osvedčenia podľa obsahu notárskej zápisnice č. N 31/2006. K posudzovaniu dobromyseľnosti pri vydržaní nehnuteľností odvolací súd dal do pozornosti nález Ústavného súdu sp. zn. II.US 484/2015 zo dňa 14. 11. 2018, v zmysle ktorého posudzovanie dobromyseľnosti držby len s ohľadom na splnenie podmienok stanovených zákonom v značnom rozsahu vylučuje možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva k pozemku vydržaním a nerešpektuje zmysel zákonného inštitútu vydržania. Za účelom zistenia skutočností splnenia predpokladov vydržania vlastníckeho práva žalovanými I/ a II/ preto bolo uložené súdu doplniť dokazovanie výsluchom žalovaných I/ a II/, matky žalobcu pani R. X., pána L. F., ktorý ako svedok bol pri podpise kúpnej zmluvy medzi žalovanými I/ a II/ a starou matkou žalobcu. Rovnako bolo súdu uložené vysporiadať sa s tým, prečo existujú dve listiny o kúpe nehnuteľnosti z 15. 05. 1979, uložil súdu prvej inštancie zabezpečiť notársku zápisnicu sp. zn. N 31/2006 (dôkaz navrhnutý žalobcom).

6. V intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu súd doplnil dokazovanie výsluchom sporových strán, svedkov, listinnými dokladmi, vykonal ohliadku na mieste samom a zistil nasledujúci skutkový stav.

7. Žalobca na pojednávaní uviedol, že čo sa týka spornej nehnuteľnosti, ktorá je predmetom žaloby, táto v minulosti predstavovala prístupovú cestu k jeho nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX, kde má postavenú chatu. Na uvedenom pozemku v minulosti bola vybudovaná verejná cesta pri stavbe B. priehrady, ktorá slúžila na dopravu materiálu. Túto nehnuteľnosť však v minulosti on a jeho nebohý otec kosili, využívali ju na drevo, pretože tam rástlo vrbové drevo, rástli tam maliny, ktoré chodili oberať. Cca pred 4-5 rokmi mu matka uviedla, že žalovaní si na tento pozemok chcú púšťať hydinu, že sa s nimi dohodla, že si ju tam môžu púšťať, aby im to šiel podpísať. Keďže žalovaného poznal, dôveroval mu, šiel a podpísal listinu, ktorú mu dal na podpis, túto však sám nečítal. V tom čase sa o to veľmi nezaujímal, vychádzal z toho, čo mu povedala matka, že sa so žalovaným I/ takto dohodli. Túto nehnuteľnosť dovtedy žalovaní nevyužívali. Na tomto pozemku po dohode so žalobcom a jeho rodičmi mal zložené drevo aj sused pán E.. Po tomto podpise žalovaný začal hovoriť, že je to jeho pozemok, s čím žalobca nesúhlasil, následne si však zistil v katastri, že žalovaní sú zapísaní ako vlastníci. Až vtedy žalovaní začali pozemok obhospodarovať, vyklčovali stromy, požiadali suseda, aby si odtiaľ drevo odniesol. On sám bol podať trestné oznámenie na políciu za neoprávnené užívanie pozemku, bol však odkázaný na podanie občiansko-právnej žaloby. Žalobca tvrdil, že určite nemal v úmysle podpísať vlastníctvo žalovaným, listinu podpísal, lebo im dôveroval. Žalovaní mu nedovolia chodiť cez tento pozemok, t. časom cez pozemok nechodí, hoci ho žalovaní nemajú ohradený. K okolnostiam nadobudnutia tejto nehnuteľnosti žalobca uviedol, že v roku 1978 to, čo bolo žalovaným predané, si tieto oplotili. Toto vie od svojej matky, aj príbuzných, t. j. matkinej sestry a sesterníc, pretože tam chceli chovať včely. Od svojej matky vedel, že sporný pozemok bol v minulosti vo vlastníctve viacerých spoluvlastníkov, avšak ona vybavila, aby sa to napísalo na neho. Pôvodne tento pozemok patrila starým rodičom po jeho matke a v minulosti bolo dohodnuté, že každý reálne užíval svoju časť pozemku. Žalobca uviedol, že celú záležitosť vybavovala jeho matka, keďže starí rodičia mali 7 detí, mali viac nehnuteľností, ešte za života

ich rozdelili medzi svoje deti. Všetko to bolo na základe ústnej dohody. Túto konkrétnu nehnuteľnosť teda užívali jeho starí rodičia zo strany matky a potom jeho rodičia. Občas tam chodil matkin brat na drevo. Matka mu však uviedla, že mu túto nehnuteľnosť dáva po svojich rodičoch a zabezpečovala podpisy od ostatných súrodencov. Následne ako vlastník bol zapísaný on sám a to na podklade notárskej zápisnice, ktorú pripojil k žalobe. On sám má ešte dvoch súrodencov, dve sestry a ešte za života rodičia majetok vysporiadali tak, že žalobca dostane byt a chatu a sestram pripadol rodičovský dom. Matka mu teda povedala, že mu túto nehnuteľnosť dáva. Bola spísaná aj darovacia zmluva, avšak právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že predmetom písomnej zmluvy boli iné nehnuteľnosti, nie tento sporný pozemok. Žalobca poukázal, že cez predmetný pozemok chodili aj iní chatári, čo majú v danej oblasti chatu, v súčasnej dobe na pozemok žalovaní umiestnili veľké klady, takže sa tadiaľ nedá ísť autom. Toho času k svojej chate žalobca chodí cez iný pozemok, ktorý taktiež nie je v jeho vlastníctve. Na pojednávaní dňa 08. 09. 2020 žalobca doplnil, že v minulosti sa časť, kde je sporný pozemok, využívala na pasenie kráv, bolo tam malinčie, ktoré chodili oberať. Neskôr sa tam urobila panelová cesta pri stavbe priehrady v 70-tych alebo 80-tych rokoch. V tom čase on bol malý chlapec. K odpredaju pozemkov žalovaným vie len to, čo mu uvádzala jeho matka, t. j., že sa im mal odpredávať len pozemok na postavenie chaty, t. j. parcelné číslo XXXXX/XX a XXXXX/XX. Je pravdou, že žalovaní na svoj pozemok chodili cez tú panelovú cestu, ktorá je teraz predmetom sporu. V uvedenej časti nebola zriadená žiadna záhrada. Pozemok, na ktorom má chatu žalobca je oplotený, pričom tento plot staval ešte jeho otec a aj žalovaní majú svoj pozemok, na ktorom stojí chata, oplotený, ktorý si stavali po tom, čo nadobudli tento pozemok. Sporný pozemok nebol oplotený. Pri prepise pozemku na žalovaných mu mama hovorila tak, že sa so žalovanými dohodla, že im dá časť zo sporného pozemku, ale len takú časť, ktorá zodpovedá hraniciam ich pozemku, nie celý tento pozemok. Oni o tom vedeli, lebo sa takto rozprávali. Na základe toho on im ten doklad podpísal, je pravdou, že ho nečítal, takže nevedel, že v doklade sa jednalo o celý pozemok. Čo sa týka užívania sporného pozemku zo strany jeho rodiny, chodievali tadiaľ na chatu, pretože bránu mali v spodnej časti hneď vedľa brány žalovaných. Neskôr mali vchod aj z pravej strany na pozemok, t. j. cez parc. č. XXXXX, ktorý je štátny alebo obecný, na tomto však žalobca ani jeho rodina nemajú žiaden podiel.

8. Žalovaný I/ pred súdom uviedol, že uvedenú nehnuteľnosť kupovali na podnet starej matky žalobcu. V tom čase oni chovali včely u pani F. a stará matka žalobcu ich oslovila, či nechcú odkúpiť jej pozemok. Bolo to ešte v roku 1978. Obaja s manželkou s tým súhlasili, dojednali si pozemok, ako aj kúpnu cenu, dohodli sa na splátkach. V roku 1979 zanesli poslednú splátku, kedy stará matka žalobcu povedala, že im môže predať aj ten zarastený pozemok, jedná sa o pozemok, ktorý je predmetom tohto sporu. V tom čase tam rástli kríky, vrbý, dohodlo sa, že si to odmerajú. Boli tam spoločne aj s pánom F., ktorý vymeral 352 m², dohodli sa na cene. On si požičal peniaze od pána F. 2.000,-- Kčs, doložil ešte vlastných 200,-- Kčs, zaplatil aj poslednú splátku za predchádzajúce pozemky 500,-- Kčs, čiže v ten deň vyplatili starej matke žalobcu 2.700,-- Kčs. Podpísali si dohody, túto dohodu podpísala aj stará matka žalobcu a druhú dohodu ako svedok podpisoval pán F.. Keďže rodina žalobcu mala medzi sebou spory, pretože na pozemkoch bolo sedem majiteľov, nechceli si navzájom podpisovať predaj pozemkov, nedalo sa to zapísať. Na tomto pozemku nebola žiadna prístupová cesta. V čase keď sa robila priehrada, šli za pani Č., či tadiaľ môžu chodiť, ona však ich odkázala na žalovaného s tým, že mu to predala. On sa s nimi dohodol, dovolil im tadiaľ chodiť a ako odplatu mu tam nechali panely, z ktorých sa urobila spomínaná cesta. Je pravdou, že odvtedy tadiaľ chodia viacerí majitelia susediacich pozemkov. Je pravdou, že tento prevod si nikdy nedali zapísať, avšak boli na obecnom úrade, kde im na to dali povolenie. Čo sa týkalo spísania kúpnej zmluvy, bola spísaná dohoda, ktorú podpísala pani Č. a neskôr k prevodu v roku 1979 bol prítomný svedok. Uvedené dohody neboli evidovať v evidencii nehnuteľností, pretože by to museli podpísať všetci vtedajší siedmi majitelia, čo oni odmietali pre spory v rodine. Uvedené nehnuteľnosti začali žalovaní užívať, nikto z rodiny žalobcu do tohto užívania nezasahoval. V podstate už v roku 1978 začali nehnuteľnosti čistiť a to aj ten sporný pozemok, hoci na jeho odkúpení sa dohodli až v roku 1978. Nie je pravdou, že by tento pozemok akokoľvek užíval žalobca alebo sa oň staral, nechodil tam kosiť, bolo to zarastené a zanedbané. Pokiaľ si tento pozemok chceli vysporiadať, žalobca o všetkom vedel. Bolo to tak, že ich oslovila matka žalobcu, že si chce dať svoje vlastníctvo do poriadku, a že to vybaví s ostatnými súrodencami. Uviedla, že si nehnuteľnosť prepíše na seba, potom to daruje synovi a on to prepíše na nich. Potom im volala, že je to na syna vybavené, a že im to syn príde podpísať. Žalovaný sa bol vo veci opýtať u notárky JUDr. X., ukázal jej všetky listiny a ona povedala, že je to v poriadku, že to bude rýchlejšie vydržaním. Dala mu papier, ktorý mal žalobca podpísať. Žalobcovi potom následne ukazoval aj zmluvy, aj katastrálnu mapu, ukazoval mu o aké pozemky sa jedná, aby vedel, o čo ide. Boli spolu podpisovať ten papier, pričom sám žalobca ešte zaplatil poplatky. Spor vznikol potom, čo pán E. bol za žalobcom, pretože žalovaný pána E. žiadal, aby si z pozemku vylahoval materiál,

ktorý tam mal zložený. Žalobca následne podal trestné oznámenie, prišla polícia a keď im ukázal svoje doklady, povedali, že je všetko v poriadku. Pred podpisom notárskej zápisnice sa o tom rozprávali aj s matkou žalobcu, je pravdou, že ona následne telefonovala, aby sa nestarali o pozemok žalobcu. Je pravdou, že keď si v roku 2006 dávali osvedčovať vlastníctvo k pozemku pod chatou, neriešili aj tento sporný pozemok, pretože tam bolo evidovaných sedem majiteľov a nechceli túto časť podpísať. Preto matka žalobcu navrhla spomínaný postup. Na pojednávaní dňa 08. 09. 2020 žalovaný I/ doplnil, že pri odkúpení pozemkov jednali so starou matkou žalobcu pani U. Č.. V čase, keď sa nasťahovali do B., chovali včely, avšak nemali ich kde mať, preto kúpili pozemok od nej, aby sa mohli venovať chovu včiel. Tento pozemok odkupovali v roku 1978 na splátky, ktoré boli uhradené do roku 1979. Vtedy sa dohodli so starou matkou žalobcu, že odkúpia obe jej časti, t. j. aj sporný pozemok, ktorý mali využívať ako prístup k svojmu pozemku. Boli na mieste samom a vymerali to svedok pán F., ktorý to odkrokoval a manželka žalovaného vypočítala približné metre štvorcové. Dohodli sa, že prvý pozemok uhradia na splátky, a keď ho dosplácali, pani Č. povedala, že za ten druhý pozemok chce peniaze naraz, preto mu pán F. požičal 2.000,- Sk, takže pri poslednej splátke zaplatili naraz kúpnu cenu aj za tento druhý pozemok, pričom on doložil ešte vlastné peniaze. Následne písali zmluvu na oba pozemky. Sporný pozemok využívali výlučne na prístup ku svojmu pozemku, pretože dovtedy chodili cez vedľajší pozemok, ktorý je v súčasnosti vo vlastníctve žalobcu, na ktorom má postavenú chatu. Po vyplatení peňazí za oba pozemky, tieto vyčistili a následne na svoj pozemok chodili už len cez tento sporný pozemok. Všetky práce na pozemkoch si robili svojpomocne spolu s rodinou. Pri odkupovaní pozemkov bola prítomná aj pani P. F., t. j. matka svedka L. F., pretože bola so starou matkou žalobcu priateľka aj suseda a aj nejaká rodina. Práve u F. sa toto dohadovalo. Je pravdou, že v minulosti si na pozemky nedali vyhotoviť geometrický plán, pretože rodina žalobcu mala medzi sebou nezhody a na uvedených pozemkoch boli evidovaní viacerí spoluvlastníci. Hoci s pozemkami nakladali tak, ako to užívali, navzájom si nechceli nič podpisovať. Preto to oni urobili takto popísaným spôsobom. Následne na pozemku si žalovaní postavili chatu a tento oplotili, chovali tam včely aj hydinu. Na svoj pozemok vždy chodili práve cez tento sporný pozemok. Pri stavbe priehrady boli oslovení, či sa môže chodiť aj cez tento sporný pozemok a oni s tým súhlasili. Následne tam bola postavená panelová cesta. Mohlo to byť niekedy v rokoch 1984 až 1985. Táto panelová cesta tam bola ponechaná a cez túto cestu chodili aj iní na svoje pozemky, nakoľko tento sporný pozemok nebol nijako ohradený, bol voľne prístupný. Oni sami si oplotili len pozemok parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, sporný pozemok neoplocovali, tento nebol vyporiadany. Je pravdou, že aj z rodiny žalobcu títo chodili na svoj pozemok cez sporný pozemok, ale bolo to len veľmi málo, spravidla, keď chceli ísť do potoka. K samotnému užívaniu pozemkov žalovaný uviedol, že na ich pozemok sa v minulosti chodilo stredom súčasného pozemku žalobcu, kde má postavenú chatu. V minulosti to bolo všetko zarastené, bol tam len chodník, ktorým sa zväžalo seno. So starou matkou žalobcu sa teda bavili, ako budú chodiť na svoj pozemok a práve preto sa vymeral ten sporný pozemok, niečo cez 300 m², za ktorý následne zaplatili. Potom, čo nadobudli svoj pozemok, si tento ohradili len z bočných častí kvôli tomu, aby hydina nešla na susedné pozemky, pretože rodina žalobcu začala vedľajší pozemok užívať cca 10 rokov po nich. Žalovaní ihneď po odkúpení pozemkov tieto vyčistili, vrátane prístupovej cesty. Sporný pozemok udržiavali, vykášali ho, ale v minulosti tam mal sused pán E. zložené drevo a hoci s tým nesúhlasili, nemohli s tým nič robiť, lebo nemali prepísaný pozemok na svoje meno. Napriek tomu sa správali ako majitelia a pozemok udržiavali. Následne pri stavbe priehrady sa tam robila tá panelová cesta a vtedy si aj oni urobili vstupnú bránu od tohto sporného pozemku. Kým nebola priehrada, do danej oblasti všetci chodievali smerom od priehrady, avšak po jej postavení začali chodiť cez túto cestu, najmä po tom, keď bola priehrada oplotená. Situácia sa riešila aj v minulosti, žalovaný predložil čestné prehlásenie pani M. U. z roku 1994, ktorá sa obrátila na MNV, nakoľko majitelia pozemkov nesúhlasili s prechádzaním cez ich pozemky. To znamená, že už vtedy nesúhlasili s prechodom chatárov, avšak žalovaní to nemohli riešiť, pretože tento sporný pozemok nemali prepísaný na seba. Cez túto cestu teda chodil aj pán E., ktorý má pozemok v susedstve, neskôr napr. pán F., ktorý pred 10-timi rokmi kúpil chatu alebo pán F., ktorý kupoval chatu cca pred 5-timi rokmi, v minulosti tam chodil aj pán U. - vlastník ďalšieho pozemku, ten tam však chodil veľmi málo. Pán E. si ukladal veci aj na pozemok majiteľov pozemku susediaceho so sporným pozemkom č. XXXXX/XX, ktorí sa voči tomu začali brániť a napokon si pán E. odpratol svoje veci a to aj zo sporného pozemku. Od roku 2014 si žalovaní na časti pozemku zriadili záhradku. Žalovaná II/ ešte dodala, že pán E. v roku 1979 prekopal tok potoka kvôli tomu, aby tento potok nešiel cez jeho pozemok, čím sa potok posunul do ich pozemku a teda v skutočnosti netečie tak, ako je vyznačený na mape. Keďže cez túto prístupovú cestu stále chodili aj iní ľudia, po zápise svojho vlastníctva žalovaní chceli zabrániť prejazdu motorových vozidiel tak, že osadili závoru cca v roku 2017 alebo 2018. Toto ohlásili na Mestskom úrade v B.. Následne na podnet pani E. to bolo šetrené a bolo vydané predbežné opatrenie na otvorenie tej závoru a prišiel im pokyn z mestského úradu, že na to potrebujú stavebné povolenie. Ešte

predtým sa snažili cestou právneho zástupcu s ostatnými dohodnúť, ako sa tadiaľ bude prechádzať. Došlo ku konfliktom najmä s pánom E. aj s pánom F. a následne žalovaní závoru odstránili. Neskôr na tento pozemok si uložili drevo tak, že zostal prístup na pešo. K tomu právny zástupca žalobcu poukázal na konanie vedené pred tunajším súdom sp. zn. 11C/16/2019 o zriadenie vecného bremena, kde bolo vydané neodkladné opatrenie na odstránenie zábran žalovanými, týkajúce sa sporného pozemku. K okolnostiam zápisu vlastníckeho práva k spornému pozemku ako aj k pozemku pod chatou žalovaná II/ predložila súdu potvrdenie pána V. z 26. 10. 2005 a uviedla, že pán V. sa stal vlastníkom parc. čísla XXXXX/XX, ktorý sa týkal aj vlastníctva pozemku, ktorý mali odkúpiť od starej matky žalobcu, pričom nevedno za akých okolností sa stal týmto vlastníkom, otec žalobcu im povedal, že jeho manželka dostala nejaký list zo závodu, že tam došlo k nejakým prepisom, ale čo konkrétne, to žalovaní nevedia. Ohlásil sa im pán V., že chce nájomné za pozemok, prípadne, že ich chatu dá ako zábezpeku banke, pretože chcel podnikáť. Keďže sa zľakli, aby o všetko neprišli, radili sa so synom, ktorý im doporučil, že im nestojí za to, aby sa súdili, tak chceli túto záležitosť vyporiadať. Preto spočiatku riešili len problémy s pozemkom, na ktorom mali postavenú chatu. Je pravdou, že v danej oblasti sa chaty stavali na čierno a práve kvôli V., ktorý sa tam stal vlastníkom rôznych pozemkov, si to chceli dať do poriadku. Syn im požičal peniaze na vyplatenie pána V. a následne si usporiadali vlastníctvo k svojim dvom pozemkom. Neskôr sa o tom rozprávali aj s matkou žalobcu a ona im navrhla, aby nebehali po všetkých evidovaných vlastníkoch, že si to ona vybaví na seba, potom to prepíše na syna a ona to prepíše na nich. Následne, keď išli k notárke a predložili jej doklady, ona im doporučila riešiť vec vydržaním, že takto to bude rýchlejšie. Notárka sa ich aj spytovala, či to teda aj skutočne užívajú, čo žalovaný potvrdil a tak teda notárka povedala, že to môže byť vydržaním.

9. Žalovaná II/ na pojednávaní potvrdila to, čo uvádzal manžel. Poukázala na to, že problémy začali ešte v roku 2006, kedy matka žalobcu uvedené pozemky predala tretej osobe, s ktorou sa napokon vysporiadala inak. Keďže s matkou žalobcu boli susedia, vždy dobre vychádzali, boli radi, že ich oslovila s tým, aby sa veci dali do poriadku, lebo si bola vedomá, ako bolo dohodnuté s jej matkou. V čase, keď kupovali pozemky od pani Č., táto im presne ukázala, o aký pozemok sa jedná a oni ho vyčistili. Je pravdou, že na uvedenom spornom pozemku zostala panelová cesta a následne si tam aj sused E. začal skladovať veci. V tom čase bol on predsedom strany a keď ho žiadali, aby to nerobil, ignoroval ich. Asi pred 10-timi rokmi ho však manžel požiadala, aby si tieto veci odpratol, oni potom tento pozemok dočistili a zriadili si tam záhradu. Žalobca a jeho rodina cez tento pozemok nikdy nechodili ku svojej chate, chodili tadiaľ len k potoku na vodu. Na pojednávaní dňa 08. 09. 2020 žalovaná ešte dodala, že ešte v 70-tych rokoch ich pani Č. prehovárala, aby si to išli dať prepísať na obecnom úrade, kde následne doložili všetky papiere, aj to bolo vypísané z obecného úradu. Keďže tam však neboli podpísaní všetci siedmi spolujavitelia, k tomu nedošlo. Ona sa vtedy vyjadrila tak, že sú predsa ľudia, že si veria a vedia ako sa navzájom dohodli, preto to ďalej neriešili.

10. Svedkyňa R. X. - matka žalobcu vypovedala, že uvedené pozemky odjakživa užívali jej starí rodičia, neskôr jej rodičia a potom oni. Na pozemku boli stromy, malinčie, chodili sa tam pásť kravy. Jej matka jej povedala, že žalovaným predala časť pozemkov, ale len to, kde majú postavenú chatu za 2.100,- Sk a tieto peniaze rozdelila medzi svojich 7 detí. V tom čase už boli všetci dospelí, je pravdou, že ona vtedy s matkou nebývala a nebola osobne prítomná pri predaji tohto pozemku. V tom čase býval s matkou najstarší brat U., ktorý je už nebohý a druhý brat Š., ktorý bol postihnutý a tiež je nebohý. Matka si to riešila sama. O iných peniazoch, ktoré by jej vyplácali žalovaní, mama nehovorila. Svedkyňa spočiatku tvrdila, že doklady o predaji mala od svojej matky a mala byť na nich podpísaná pani F., ktorá je jej sesternicou a ktorá bola prítomná. Pokiaľ je tam aj jej syn L. F., ten tam nemohol byť a je dopísaný. Po nahliadnutí do dokladov prehlásila, že doklad, kde je podpísaný aj L. F. je pravý, jedná sa o listinu, ktorú jej matka podpísala. Druhá dohoda, kde nie je podpísaný L. F. je sfaľšovaný, nakoľko sa nejedná o podpis jej matky. Dodatočne svedkyňa uviedla, že tieto doklady videla len z toho, čo jej predložil syn v súvislosti s týmto konaním, ona sama tieto doklady predtým k dispozícii nemala. Pozemok, na ktorom stojí chata, t. času vo vlastníctve žalobcu, im dala jej matka a spolu s manželom tam stavali chatu ešte pred žalovanými. Keď sa robila priehrada, bola tam panelová cesta a oni na svoj pozemok chodili po tejto panelovej ceste. Je pravdou, že aj zvrchu majú bránu a chodili aj cez inú poľnú cestu, využívali však pravidelne oba prístupy. Pozemok, ktorý je predmetom sporu bol vždy ich a nikto iný tadiaľ nechodil, iba pán E. si tam zložil drevo, čo mu ona sama dovolila. Je pravdou, že cez pozemok viedla cesta a po nej chodievali chatári. Čo sa týka stavby panelovej cesty, túto zrejme povoľovali oni s manželom, ale to si len myslí, má zato, že oni ju tam len postavili a nikoho sa nepýtali, pretože to bolo vybavené. Čo sa týka sporného pozemku, tento oni nekosili, pretože tam rástli len stromy a malinčie,

nevyužívali ho ani na záhradku. Chodili tam len zbierať maliny. Žalovaní tento sporný pozemok vyčistili, ale až potom, keď im jej syn podpísal doklady, dovtedy tam oni nič nerobili. Svedkyňa na otázky ohľadne užívania sporného pozemku ďalej nevedela uviesť priame odpovede, uviedla len, že pred rokom 2014 tam žalovaní nemali žiadne chlieviky, ani záhradku, čo sa týka cesty, nikto sa o to nestaral, stáli tam len stromy a malinčie. K okolnostiam prepisov pozemkov v danej lokalite svedkyňa uviedla, že to, čo nadobudli po svojej matke, darom v roku 2007 spolu s manželom previedli na syna a uvedený sporný pozemok neriešili. V tom čase to zrejme nepovažovali za dôležité. Všetci vedeli, že tá časť je ich, preto to neriešili. Neskôr v roku 2014 sa rozhodla riešiť to prepisom cez notársku zápisnicu vydržaním na syna, pretože ona sama tie majetky nepotrebovala, vybavila to na syna. Keďže žalovaní mali hydinu a zvieratá v hore za plotom, bolo jej ľúto týchto zvierat, navrhla svojmu synovi, nech podpíše žalovaným, aby si „tam“ mohli urobiť chlieviky. Svedkyňa na kópii katastrálnej mapy (čl. 6) ukázala na spornú parcelu s tým, že sa jedná o celú časť nad potokom. So žalovanými sa o tom nerozprávala, chcela im tento pozemok dať len preto, aby si tam postavili chlieviky. Z toho dôvodu potom oslovila geodeta z Y., aby zameral, čo je ich a prepísal to na nich, pretože všetko bolo ešte evidenčne vedené na jej matku, a keďže sama majetky nepotrebovala, prepísala to rovno na syna, hoci má ešte dve dcéry, tým vybavila iné majetky. Pokiaľ sa žalovaní vyjadrovali tak, že sa dohodli na prepise tak, že si to najskôr vybaví matka žalobcu a následne sa to prepíše na nich, svedkyňa uviedla, že niečo také sa rozprávali, ale keďže oni neurobili to, ako ona mienila, t. j. nepostavili tam žiadne chlieviky, následne zablokovali cestu, ona si to vyčítala, pretože to bola ona, ktorá žiadala syna, aby im to podpísal, preto chce, aby sa to celé vrátilo späť. Stalo sa totiž, že všetci tadiaľ chodili, avšak žalovaní to zapratali, takže tadiaľ nemohli chodiť, nejaký pán z Bratislavy. Žalovaní cestu založili drevami a nejaká známa následne vybavila a dali to preč. Na otázku, aby sa svedkyňa vyjadрила, či vedela o tom, že keď im dáva uvedený sporný pozemok, že im dáva aj spomínanú cestu, svedkyňa uviedla, že im dala len to, čo je za potokom po hranicu lesa. Po opätovnom nahliadnutí do mapy na čl. 6 uviedla, že uvedený stav nie je totožný ako so skutočným stavom, preto na uvedenej mape konkrétne nevie ukázať, akú časť mienila žalovaným dať. Z toho dôvodu bolo neskôr prístupné k ohliadke na mieste samom, na ktorú bola predvolaná aj svedkyňa.

11. Svedkyňa W. V. - sestra svedkyne X. uviedla, že podľa jej vedomostí jej mama U. Č. predala žalovaným len pozemok pod chatou. Bolo to v rokoch 1978 až 1979, nik iný tam nebol, nebola tam ani pani F., práve ona bola osobne prítomná pri tom. Nevidela konkrétne, čo sa predáva, ale vie, že mame bolo vyplatených 2.100,- Sk, ktoré matka potom rozdelila medzi nich - súrodencov. Tento sporný pozemok dovtedy obrábala iba ich rodina, iba cca pred 5-timi rokmi ho začali žalovaní užívať. K samotným prepisom na žalobcu, prípadne na žalovaných sa vyjadriť nevedela, vedela však, že dovtedy to nebolo vyporiadané. Uviedla, že nebola prítomná pri spisovaní písomných dohôd, tieto jej len ukázala matka žalobcu, keď teraz šli na súd a vie, že jedna z nich je pravá, druhá nie. Na okolnosť, či sa vie vyjadriť k rozsahu kúpy, či sa teda jednalo o pozemok až po potok, ktorý tadiaľ mal prechádzať, svedkyňa uviedla „to ja neviem, nepamätám sa, asi to bolo po potok.“ Čo sa týka panelovej cesty, táto v čase kúpy nebola, neskôr sa zrejme o túto cestu niekto musel starať, keď sa tadiaľ chodilo. Naposledy v danej oblasti bola ona na návšteve u sestry cca pred 4 rokmi, išli autom po tej ceste a parkovali vo dvore u X.. Čo ona vie, žalovaní iba pred 4-5 rokmi dozadu to začali používať. Po tej ceste chodili aj iné autá, chodilo tam veľa ľudí.

12. Svedok L. F. uviedol, že so žalobcom sú rodina, bratrance druhého stupňa, žalovaných pozná len z kamarátskeho vzťahu. K okolnostiam predaja pozemku starou matkou žalobcu, svedok uviedol, že pri tomto bola prítomná aj jeho matka P. F., t. času nebohá, stará matka žalobcu pani Č.. On sám nebol pri všetkých jednaniach, ale keď sa to kupovalo, bol prítomný, pretože žalovaným ešte požičiaval peniaze. Bol tiež prítomný pri spísaní zmluvy, ktorú aj sám podpísal. Žalovaní najskôr kupovali pozemok, kde majú chatu a neskôr dokúpili pozemok, aby mali prechod do svojho dvora. On tam bol na mieste samom, pretože to poznal, vyrastal tam, kedysi sa tam pásavali kravy, v tom čase tam nestáli žiadne chaty. Ako konkrétne vymerali pozemok pod chatou nevie, ale práve pri tom druhom pozemku bol on, kde tzv. krokodíľom (meradlo na meranie dreva o dĺžke 1 metra) odmeral koľko to je a zapísalo sa to. Jednalo sa o pozemok, aby mali prístup ku svojmu pozemku a práve na tento im on požičiaval peniaze, akú presnú sumu si už s odstupom času nepamätá, ale vedel, že ešte oni dačo doplácali. Po nahliadnutí do dohody svedok potvrdil, že sa jedná o ním spomínanú písomnú dohodu a potvrdil, že je na nej jeho vlastnoručný podpis. Finančné prostriedky uvedené v dohode sa vyplácali. Pokiaľ uvádzal v čestnom vyhlásení dátum 18-teho, jednalo sa len o chybu, správne malo byť 15-teho, ako k tejto chybe došlo sa vyjadriť nevedel. Čo sa týkalo druhej písomnej dohody, potvrdil, že pozná jej obsah a uviedol, že podpis na listine je určite podpisom jeho matky, ale on sám túto dohodu nepodpisoval, nevie uviesť, prečo, ale

suma tam uvedená bola žalovanými vyplácaná. K samotnému určeniu, čo malo byť predmetom predaja svedok uviedol, že on veľmi dobre vedel, ktoré pozemky patrili starej matke žalobcu a vedel, na čom boli dohodnutí, t. j. čo kupujú. Žalovaní totiž na svoj pozemok chodili stredom pozemku, ktorý je v súčasnosti vo vlastníctve žalobcu, kde má postavenú chatu a aby tade nemuseli chodiť, prikúpili si prístupovú cestu, aby sa mali ako dostať na svoj pozemok. V tom čase sa to meralo od potoka a skalami boli vymedzené hranice pozemku, boli to také obtesané skaly, t. času však tieto skaly tam nie sú, jednu vyhodil otec žalobcu a jednu zobrala voda. V čase, keď vymeriaval tento pozemok, už žalovaní mali pozemok. V danej oblasti nikdy nebola žiadna cesta, chodilo sa krížom cez lúky, cez pozemok žalobcu, až neskôr tam bola vybudovaná panelová cesta. Potom, čo žalovaní pozemok kúpili, oni ho vyčistili, spílili liesky, pretože to bolo zarastené a ešte žalovaný zabezpečil buldozér, čím pozemok vyrovnával. Následne sa o tento pozemok žalovaní aj starali. Túto panelovú cestu následne začali využívať aj chatári, t. j. začali chodiť touto cestou, hoci majú prístup aj z inokade, touto panelovou cestou je to najľahšie. Svedok potvrdil, že po kúpe pozemku to boli práve žalovaní, ktorí čistili tento pozemok, pretože im chodil pomáhať aj on sám. Tento pozemok kúpili hlavne preto, aby získali prístup k tomu svojmu pozemku. Potom sa práve oni starali o túto časť, udržiavali to, aby to nezarastalo, nik iný sa o to nestaral. K tomu, ako sa predaj riešil evidenčne sa svedok vyjadriť nevedel.

13. Svedok L. F. vypovedal, že si v danej oblasti kupoval chatu v roku 2010 (má pozemok druhý v poradí susediaci od pozemku žalovaných, kde majú umiestnenú chatu). Na svoj pozemok chodil cez spomínanú panelovú cestu, pretože všetci tadiaľ chodili, nebol s tým problém. Následne, keď žalovaní získali do vlastníctva daný pozemok, zabránili prechod, na čo podávali sťažnosť na mestský úrad a bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým bolo nariadené žalovaným odstrániť rampu. On sám bol so žalovanými v spore, v súvislosti s chovom ich hydiny a hospodárskych zvierat, došlo k poškodzovaniu jeho plota. Inou cestou sa na svoj pozemok nevie dostať, inou cestou ani nikdy nechodil. Údajne je zhora nejaká cesta, kde je les, cez tú sa však nedá prejsť. Smerom do priehrady je to toho času súkromný pozemok a je to ohradené. Nezisťoval si vlastnícke vzťahy k pozemkom, cez ktoré prechádzal na svoj pozemok, vedel len, že to zostalo nevyporiadané a pri stavbe priehrady bola zriadená panelová cesta, kedy pán V. (v súčasnosti pozemky od priehrady sú vo vlastníctve jeho vnučky) tvrdil, že tá panelová cesta má byť jeho. Neskôr na Meste B. táto cesta mala byť zaradená do územného plánu a územného rozhodnutia. Na sporný pozemok nadväzuje ďalší pozemok, cez ktorý taktiež prechádza a tam sú evidovaní viacerí spoluvlastníci, ktorí tiež nie sú vyporiadani, ani o to nejavia záujem. Tam sa však už panelová cesta nenachádza, je tam len spevnená cesta, cez túto však nie je bránené chatárom v prejazde. V čase kúpy chaty sa o sporný pozemok nikto nestaral, svedok uviedol, že nemal vedomosť, že by to patrilo žalobcovi, prípadne pánovi V., až neskôr si to začali zisťovať, keď žalovaní získali tento pozemok do vlastníctva. Žalovaní sa dovtedy nevyjadrovali tak, že by ten pozemok bol ich. K okolnostiam prevodu uviedol, že on vie len toľko, že kým žalobca ešte nebol vlastníkom a mala byť medzi nimi nejaká dohoda, ktorú žalovaní nesplnili, začali sa správať arogantne, je tam asi šesť chatárov a so všetkými sa žalovaní rozhádzali. Okolnosti vlastníctva prístupovej cesty v čase kúpy nikto neriešil, nehovorilo sa o tom ani v realitke, cez ktorú pozemok kupoval. Sám si nebol nič overovať na katastri, podľa jeho názoru kataster dodnes nie je v poriadku. Informácie k okolnostiam nadobudnutia vlastníckeho práva sporného pozemku žalobcom alebo žalovaným nemal žiadne, nebol účastný žiadnej ich dohody.

14. Dňa 25. 09. 2020 súd vykonal ohliadku spornej nehnuteľnosti a vyhotovil fotodokumentáciu z ohliadky. Na ohliadke bola prítomná aj svedkyňa X.. Z vykonanej ohliadky bolo zistené, že od hlavnej cesty vedie panelová cesta k spornému pozemku, pričom ako prvý pozemok, na ktorom je postavená chata, patrí vlastnícky žalobcovi. V časti od príjazdu je z bočnej strany pozemku žalobcu postavená vstupná brána, ku ktorej vedie upravená prístupová cesta (vykosená). Na dotaz súdu, kto kosí prístup k uvedenej bráne, svedkyňa X. spočiatku tvrdila, že to kosia žalovaní, žalovaní to popreli a uviedli, že to kosil žalobca, čo následne svedkyňa X. potvrdila a uviedla, že ona sem už asi jeden alebo dva roky nechodí. Podľa zistenia na mieste samom je sporný pozemok situovaný popod oba pozemky sporových strán, pričom začína niekoľko metrov od začiatku pozemku vo vlastníctve žalobcu a končí na konci pozemku vo vlastníctve žalovaných, na ktorom majú postavenú chatu. Panelová cesta vedie až po vstupnú bránu na pozemok žalovaných, popred vstupnú bránu a následne pokračuje spevnený vyjazdený povrch. Od panelovej časti sa nachádza aj vstupná brána na pozemok žalobcu. Cez sporný pozemok preteká rieka, ponad ktorú je urobený prechod. V časti od pozemkov, na ktorých sú umiestnené chaty po potok sa nachádza výlučne spomínaná prístupová cesta a v časti pod pozemkom žalovaných je zložené drevo na úrovni mimo prístupovej cesty. V časti za potokom majú žalovaní zriadenú zeleninovú záhradku. Svedkyňa X. bola vyzvaná súdom, aby na mieste samom ukázala, ktorú časť pozemku mienila

„dať“ žalovaným. Svedkyňa uviedla, že cca pred 5-timi rokmi sľúbila žalovaným, že časť pozemku pred ich chatou im dá, pretože spolu dobre vychádzali a kvôli tomu to prepísala na seba, aby to potom mohli žalovaným dať. Svedkyňa uviedla, že až po bránu žalovaných mali mať pozemok oni, bližšie vysvetlenie, ani ukázanie na mieste samom však svedkyňa uviesť nevedela. Žalovaná II/ v časti za potokom poukázala, že v tejto časti si zriadili záhradku, pričom časť pozemku majú aj v nájme od štátu. Svedkyňa X. uviedla, že celá táto časť pozemku patrila v minulosti ich rodine až po pozemok suseda pána E.. Matka dala žalovaným len pozemok, ktorý majú ohradený plotom popri chate. Svedkyňa doplnila, že ak im mienila dať pozemok, mienila im dať práve túto časť za potokom, aby si tam zriadila chlieviky, nemienila im však dať aj tú časť, kadiaľ vedie prístupová cesta.

15. Podľa LV č. XXXX - čiastočný, pre k. ú. B. (vyhotovený 20. 03. 2017) sú evidované parcely registra „C“ a to parcelné číslo XXXXX/XX o výmere 250 m², TTP, v časti B ako vlastníci sú uvedení žalovaní I/ a II/ v podiele 1/1. Titul nadobudnutia je uvedený Z-XX/XX- osvedčenie N 9/2015, Nz 1911/2015 - XXX/XXXX.

16. Podľa obsahu notárskeho spisu pod č. N 9/2015, ktorý si súd dal pripojiť, bola spísaná notárska zápisnica Nz 1911/2015 na Notárskom úrade JUDr. U. X. dňa 22. 11. 2015, na základe toho, že sa k nej dostavili osobne žalovaní I/ a II/ a požiadali o spísanie osvedčenia vyhlásenia o vydržaní podľa zákona č. 323/1992 v znení novely § 63 zákona č. 397/2000. Žalovaní vyhlásili, že sú vlastníkami v režime BSM v celosti a to nehnuteľnosti zapísanej na LV XXXX v k. ú. B. v časti B na žalobcu v podiele 1/1 a to CKN parcelné číslo XXXXX/XX o výmere 250 m² TPP. Prehlásili, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudli titulom kúpy v roku 1978 od U. Č., pričom oprávnená držba začala plynúť od 01. 08. 1978 a tieto dobromyseľne a nerušene bez zásahu cudzích osôb užívali, pričom vlastnícke právo v obci každý uznáva, čím sú splnené podmienky vydržania podľa § 134 OZ. K osvedčeniu o vyhlásení predložili vyjadrenie žalobcu, mesta B.. K vyhláseniu bol pripojený výpis z LV č. XXXX pre k. ú. B. (vyhotovený 10. 12. 2014), v zmysle ktorého v časti A okrem iných bola evidovaná parcela č. XXXXX/XX o výmere 250 m² TTP, v časti B bol evidovaný ako vlastníč žalobca v podiele 1/1, pričom titul nadobudnutia bola uvedená darovacia zmluva pod V 1085/2007 - 88/2008 a Z-1552/14- osvedčenie N 372/2014, Nz 3037/2014 - 2055/2014. Ďalej bolo pripojené vyhlásenie žalobcu, že nemá námietky, aby sa osvedčilo vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v k. ú. B., zapísané na LV č. XXXX po BLV 1 v podiele 1/1 na pozemok č. CKN p. č. XXXXX/XX o výmere 250 m² v prospech žalovaných. Podpis žalobcu na vyhlásení bol osvedčený na Mestskom úrade v B. dňa 15. 12. 2014. Ďalej bolo pripojené vyjadrenie mesta B. zo dňa 21. 01. 2015, v zmysle ktorého mesto B. nemá námietky, aby sa osvedčilo vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k tam označenej nehnuteľnosti (ktorá je predmetom tohto sporu) v prospech žalovaných. Bolo konštatované, že k osvedčeniu sa vyjadril aj žalobca.

17. Podľa Darovacej zmluvy zo dňa 02. 11. 2007 došlo k uzavretiu záväzkovo-právneho vzťahu medzi darujúcimi U. X., nar. XX. XX. XXXX a manželka R. X., nar. XX. XX. XXXX na jednej strane a obdarovaným žalobcom na strane druhej. V článku 1 darujúci prehlásili, že vlastnia v BSM nehnuteľnosti v k. ú. B., rozostavanú stavbu rekreačnej chaty bez SČ, postavená na KNC parcela č. XXXXX/XX na základe stavebného povolenia zo dňa 18. 06. 1990, ktorú týmto darujú svojmu synovi - žalobcovi do jeho výlučného vlastníctva a užívania bez tiarch. V článku 2 darujúca R. X. prehlásila, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti v k. ú. B. a to KNC parcelné číslo XXXXX/X - TPP o výmere 1164 m², KNC parc. č. XXXXX/XX - zast. pl. a nádvorie o výmere 16 m², KNC parc. č. XXXXX/XX - zast. pl. a nádvorie o výmere 18 m², evidované na LV č. XXXX, ktoré týmto daruje svojmu synovi, t. j. žalobcovi do jeho výlučného vlastníctva a užívania bez tiarch. Podľa článku 3, obdarovaný dar od svojich rodičov s vďakou prijal.

18. Podľa notárskej zápisnice č. N 372/2014, Nz 30377/2014, napísaná dňa 18. 08. 2014 na Notárskom úrade JUDr. R. U. vo Zvolene sa k notárke dostavil žalobca, ktorý ju požiadal o spísanie osvedčenia, podľa ktorej vyhlásil, že splnil zákonné podmienky pre vydržanie vlastníctva k nehnuteľnostiam podľa zákona č. 323/1992 Zb. a zároveň § 134 OZ a nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v k. ú. B.Ň. a to okrem iných KNC parc. č. XXXXX/XX TTP o výmere 250 m² v celosti. Pozemky boli zamerané geometrickým plánom č. XXXXXXXX - XXX/XXXX a tento konkrétny vznikol ako odčlenenie dielu od KNC parc. č. XXXXX/X TTP o výmere 494 m², zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. B.. Vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti zdôvodňuje právnym titulom vydržania vlastníctva na podklade dedenia. Pozemky patrili rodine a to ešte prapredkom z obdobia pred 1. svetovou vojnou, od kedy sa pozemok dedil v rodine nepretržite z pokolenia na pokolenie. Vlastnícke spory o pozemok nikdy s nikým neboli, každý

ich ako oprávnených držiteľov pozemkov rešpektoval. Držba nehnuteľnosti bola vykonávaná právnymi predchodcami minimálne od roku 1900 až 1910, t. j. za účinnosti tzv. obyčajového uhorského práva platného na Slovensku v tom čase. V zmysle zákonného článku VII/1912 Zb. má zato, že došlo k naplneniu všetkých zákonných znakov vydržania podľa obyčajového práva, pretože predpokladaná doba trvania oprávnenej a dobromyseľnej držby bola preukázateľná tak v čase vstupu do držby, ako aj počas celej doby jej trvania 32 rokov a za účinnosti tohto práva bola dosiahnutá. K vydržaniu vlastníckeho práva k žiadanému pozemku došlo najneskôr k 31. 12. 1942 a to ešte jeho právnymi predchodcami, ktorí zomreli ako vlastníci pozemku a žalobca ho nadobudol od nich v žiadanom stave. Podľa bodu 5 osvedčenia, žalobca doložil písomné vyjadrenie dotknutých vlastníkov, že nemajú výhrady k vzniku vlastníckeho práva k žiadaným nehnuteľnostiam, ako aj vyjadrenie mesta B., že nemá výhrady k vzniku jeho vlastníckeho práva k žiadaným nehnuteľnostiam. Predpokladaný termín nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je 31. 12. 1942.

19. Podľa obsahu Notárskej zápisnice č. N 31/06, Nz 2071/06, ktorú si súd dal pripojiť, bola spísaná na Notárskom úrade JUDr. U. X. dňa 20. 01. 2006 za prítomnosti žalovaných. Jednalo sa o spísanie osvedčenia vyhlásenia o vydržaní, kde žalovaní I/ a II/ prehlásili, že sú vlastníkami v celosti v režime BSM nehnuteľností v k. ú. B., na základe Geometrického plánu č. XXX/XXXX, overený 19. 01. 2006 s tým, že predmetné nehnuteľnosti nadobudli titulom kúpy pred 30-timi rokmi od pozemno-knižných vlastníkov R. X., rod. Č. a L. V. a tieto dobromyseľne a nerušene bez zásahu cudzích osôb užívajú, pričom ich vlastnícke právo v obci každý uznáva. K osvedčeniu bolo pripojené vyjadrenie zapísaných pozemno-knižných vlastníkov, čestné prehlásenie L. V. a vyjadrenie Mesta B.. Na základe toho mali žalovaní I/ a II/ v celosti do režimu BSM nadobudnúť novovytvorené parcely CKN č. XXXXX/XX o výmere 37 m² ako zastavaná plocha a v CKN p. č. XXXXX/XX o výmere 442 m² ako TTP. V čestnom vyhlásení L. V. z 26. 10. 2005 sa uvádza, že tento nemá námietky, aby sa osvedčilo vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k reálne vydelenej časti pozemku podľa Geometrického plánu č. XXX/XXXX a to dielov X, X R. X, ktoré boli vytvorené z pôvodnej CKN p. č. XXXXX/XX, zapísanej na LV č. XXXX. K uvedenému žalovaní doložili potvrdenie L. V. z 26. 10. 2005, ktorý prehlásil, že ako vlastník v 1/1, evidovaný na LV č. XXXX dňa 26. 10. 2005 prevzal sumu 24.000,-- Sk ako kúpu za pozemky určené podľa GP č. XXX/XXXX a to diely 5, 6, 7, vytvorené z pôvodnej parcely XXXXX/XX, zapísanej na LV č. XXXX a to od žalovaného. Prehlásil, že iné nároky ani za spätné užívanie si robiť nebude.

20. Žalobca doložil kópiu vložky č. XXX vedenej pre obec B., kde v časti A majetkovej podstaty je pod b.č.3 uvedené parcelné číslo XXXXX - lúka „Skalisko“ o výmere 3 ha, 18 árov a 60 m². V časti B vlastníctvo pod b.č.1 je uvedená U. U. v podiele 5/15, pod b.č.5 U. U. v podiele 2/15 a to v časti právnym titulom dedenia v časti podľa skutočnej držby. Ďalšie zmeny vlastníctva súdu k dispozícii neboli dané. Právna zástupkyňa žalobcu poukázala, že sa jedná o preukázanie vlastníctva spornej nehnuteľnosti právnymi predchodcami žalobcu, jednalo sa o jeho starú matku.

21. Žalovaní predložili súdu výpis z pozemkovej knihy č. XXX pre B., kde v časti A - majetkovej podstaty je uvedené len r.č.3 pod parc. č. XXXXX - lúka „skalisko“ o výmere 3 ha, 18 árov, 60 m² a v časti B ako vlastníci pod r.č.1 je uvedená U. U. v podiele 5/15, pod r.č.5 U. U. v podiele 2/15 právnym titulom dedenia Č.d. XXX/XXXX vystavené Štátnym notárstvom vo Zvolene dňa 17. 10. 1979.

22. Ďalej žalobcovia doložili originál dotazník a čestné vyhlásenie na registráciu a spoplatnenie zmluvy, kde v bode 1 je uvedený ako prevodca U. Č., nar. XX. XX. XXXX, vdova, bytom B. č. XXXX. V bode 2 sú uvedení nadobúdatelia a to žalovaný I/, ženatý, v bode 3 je označená prevádzaná nehnuteľnosť a to časť parcely č. XXXXX - lúka. Ostatné údaje (spoluvlastníci, iné vlastníctvo k nehnuteľnostiam prevodcu a nadobúdateľov, dohodnutá cena, príbuzenský pomer, prípadne iný majetok vyplnený nie je. Nie sú vyplnené ani podpisy prevodcov a nadobúdateľov. V časti B vyjadrenie MNV je uvedené, že Miestny národný výbor v B. doporučuje prevod uvádzanej nehnuteľnosti na nadobúdateľa, ktorá časť pôdy bude slúžiť ako záhrada pre pestovanie zeleniny a prechovávanie včelstiev, v B. dňa 31. 10. 1979. Vyjadrenie je opatrené príslušným odtlačkom pečate a vlastnoručným podpisom predsedu MNV. Ostatné časti listiny v bode C a D vyplnené nie sú.

23. Žalovaní ďalej doložili originály a osvedčené kópie listín:
- dohoda napísaná pri odkúpení lúky od U. Č., bytom B., F. a L. V., ktorý lúku odkúpil, cena dohodnutá na celok vo výške 2.700,-- Kčs, peniaze vyplatené v hotovosti dňa 15. 05. 1979. Sú pripojené podpisy predávajúcej, podpis kupujúceho a svedka (F. P.),

- listinu s obsahom: dňa 15. 05. 1979 sme odkúpili pozemok vo výmere 352 m² od U. Č.C., za ktorý sme vyplatili sumu za 1 m² 6,-- Kčs, celkom 2.120,-- Kčs. Sú uvedení svedkovia a pripojené vlastnoručné podpisy P. F., L.K. F., pôvodný majiteľ U. Č., majiteľ nový - žalovaní I/ a II/,
- čestné prehlásenie L. F. zo dňa 10. 05. 2018, ktorý na svoju česť prehlásil, že vlastnoručným podpisom potvrdil ako svedok kúpno-predajnú zmluvu na predaj nehnuteľnosti zo dňa 18. 05. 1979. Predmetom kúpy bola časť parcely č. XXXXX o výmere 352 m², ktorá je t. času zhodná s parcelou XXXXX/XX. Túto zamerali na mieste. Účastníkmi predaja boli predávajúca U. Č. a kupujúci manželia L. a W. V.. Suma 2.120,-- Kčs bola predávajúcej vyplatená v hotovosti, na vyplatenie poskytol kupujúcim finančnú pôžičku 2.000,-- Kčs. Predaj bol vykonaný za účelom zabezpečenia prístupu k zakúpenej časti parcely č. XXXXX, ktorá je t. času zhodná s parcelou XXXXX/XX. Táto bola kúpená za sumu 2.700,-- Kčs a vyplatená v ten istý deň,
- čestné prehlásenie M. U., v ktorom táto prehlásila, že dňa 30. 08. 1994 bola na pozvanie JUDr. F. na mestskom úrade, kde bola prinútená podpísať nejaké doklady, nevie aké. Z dôvodu nátlaku a svojho zdravotného a psychického stavu to podpísala. Ďalej uviedla, že pán N. si prenajal pôdu pod zemiaky a časť tejto pôdy predal pánovi Y. bez ich súhlasu a títo si postavili chaty. Za pôdou jej pán N. dal 4.000,-- Kčs. Napriek dopisom na MNV B. o nesúhlase so stavbou chat, tieto chaty postavené boli. Pán Y. za pôdu neuhradil nič. Uviedla, že nevie prečo a akým právom jej bola vzatá pôda, kde sú tie doklady, ktoré ju nútili podpísať a žiadala o znovu prešetrenie tejto záležitosti, s poukazom na nasledujúcu generáciu, ktorú zrejme obrala o dedičstvo. Bola oklamaná cudzími ľuďmi. Žiadala, aby boli znovu uzavreté kúpne zmluvy a pôda riadne vyplatená.

24. Na žiadosť právneho zástupcu žalobcu si súd vyžiadal z katastrálneho úradu listiny týkajúce sa zmeny vlastníckych vzťahov k pozemkom žalobcu ako aj žalovaných, na ktorých majú postavenú chatu, a ktoré bezprostredne susedia so sporným pozemkom, ktorý má tvoriť prístupovú cestu k nim. Z predložených listín bolo zrejmé, že pôvodne sa matka žalobcu spolu so svojim ešte žijúcim manželom domáhali v konaní pred OS Zvolen sp. zn. 7C/289/88 rozhodnutia, že nehnuteľnosť evidovaná pôvodne vo vložke č. XXX ako lúka, Skalisko č. XXXXX, z ktorej geometrickým plánom z roku 1988 bolo odčlenené parc. číslo XXXXX/X - lúka o výmere 1198 m², patrí do dedičstva po nebohej U. Č., zomrelá XX. XX. XXXX, t. j. stará matka žalobcu. Na základe rozhodnutia Štátneho notárstva vo Zvolene č. k. D 96/90 zo dňa 29. 01. 1990 bolo rozhodnuté v dedičskom konaní po nebohej U. Č., že uvedenú nehnuteľnosť nadobúda matka žalobcu v celosti, ktorá nebude vyplácať spoludedičov. Rozhodnutie bolo vydané na základe toho, že uvedený novoobjavený majetok nebol vyporiadany v základnom konaní, ani v ďalšom konaní o novoobjavenom majetku. Dňa 18. 06. 1990 bolo vydané dodatočné stavebné povolenie pre matku žalobcu s manželom na účelovú stavbu pre drobné pestovateľstvo v k. ú. B. na pozemku parc. č. XXXXX/X, kde bolo konštatované, že stavba už bola prevedená a jej ukončenie sa predpokladá najneskôr do 18. 06. 1992. Dňa 19. 10. 2000 vydal Okresný úrad v Detve rozhodnutie o odňatí časti vo výmere 18 m² z poľnohospodárskej pôdy z parc. č. XXXXX/X pre účely prístavby hospodárskej budovy. Na základe Darovacej zmluvy z 02. 11. 2007 darovali rodičia žalobcu rozostavanú rekreačnú chatu na parc. č. XXXXX/XX svojmu synovi, t. j. žalobcovi a matka žalobcu mu darovala ako výlučná vlastníčka nehnuteľností evidované na LV č. XXXX a to parc. č. XXXXX/X - TTP o výmere 1164 m², p. č. XXXXX/XX - zastavané plochy o výmere 16 m² a p. č. XXXXX/XX - zastavané plochy o výmere 18 m² (spolu 1198 m²). Žiadna z uvedených listín sa netýka sporného pozemku. K LV č. XXXX (vlastníctvo žalovaných) bola evidovaná stavba a to rekreačná chata súp. č. XXXX na parc. č. XXXXX/XX a pozemky parc. č. XXXXX/XX o výmere 37 m² - zastavané plochy a nádvoria a parc. č. XXXXX/XX o výmere 442 m² - TTP, zapísané pod č. zmeny XXX/XX na podklade K.-XX/XXXX-D..O., Nz 2071/2006 na vlastníkov - žalovaní I/ a II/. K tomu bolo pripojené rozhodnutie Mesta B. o určení súp. čísla z XX. 03. 2006, kde sa konštatuje, že rekreačná chatka bola dokončená pred rokom 1976. Na základe žiadosti žalovaného o zmenu druhu pozemku podľa GP č. XXX/XXXX pre novovytvorenú parcelu č. XXXXX/XX - diel 5 o výmere 29 m² z vodnej plochy na zastavanú plochu, bolo Obvodným pozemkovým úradom vo Zvolene zo dňa 01. 03. 2006 rozhodnuté v súlade s podanou žiadosťou. Ďalšie doklady sa týkali vzniku záložného práva k nehnuteľnosti. Žiaden z uvedených dokladov sa netýkal sporného pozemku.

25. Z LV č. XXXX pre k. ú. B. (ktorý zabezpečil súd z verejne dostupného registra katastra nehnuteľností) vyplýva, že parcela č. XXXX/X (od ktorej bol vytvorený aj sporný pozemok, ktorý je predmetom prejednávania), t. času o výmere 311 m² - TTP je naďalej v spoluvlastníctve viacerých osôb, okrem iného aj matky žalobcu v podiele 2/15.

26. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka úč do 31.12.1982, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

26.1. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka úč do 31.12.1982, ak sa prevádza hnutelná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Podľa ods.2, k zmluve o prevode nehnuteľnosti je potrebná jej registrácia štátnym notárstvom. Vlastníctvo prechádza registráciou zmluvy.

26.2. Podľa § 135a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení po novele zákona č. 131/1982 Zb. úč. od 01. 04. 1982, vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutelnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2). Podľa ods. 2, ak ide o pozemok alebo jeho časť, ktorý má občan nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) desať rokov a ku ktorému by sa inak mohlo zriadiť právo osobného užívania (§ 199 ods. 1), nadobúda vlastníctvo k pozemku alebo k jeho časti štát; občan nadobúda právo, aby sa s ním uzavrela dohoda o osobnom užívaní pozemku v rozsahu uvedenom v § 200. Ak výmera pozemku je väčšia než najvyššia prípustná výmera podľa § 200 a ak podľa územného plánu alebo územného rozhodnutia možno prenechať do osobného užívania viac častí tohto pozemku, má občan právo vybrať si len jednu z týchto častí, ku ktorej sa potom ako k samostatnému pozemku dohodou zriadi právo osobného užívania. Podľa ods.5, na plynutie dôb podľa odsekov 1 a 2 použije sa primerane ustanovenie o premlčaní.

26.3. Podľa § 132a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení po novele zákona č. 131/1982 Zb. úč. od 01. 04. 1982, kto s vecou nakladá ako so svojou a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu vec patrí, má - pokiaľ nie je ustanovené inak - obdobné práva na ochranu, aké má vlastníkom veci.

26.4. Podľa § 199 ods. 1, Občianskeho zákonníka v znení po novele zákona č. 131/1982 Zb. úč. od 01. 04. 1982, právo osobného užívania môže sa zriadiť len k pozemkom, ktoré sú v socialistickom spoločenskom vlastníctve a ktoré sú podľa územných plánov alebo územných rozhodnutí určené na výstavbu rodinných domčekov, rekreačných chát alebo garáží alebo na zriaďovanie záhradiek. Pôda určená na iné účely, najmä poľnohospodárska pôda, nesmie sa na zriadenie práva osobného užívania použiť.

26.5. Podľa § 865 ods.1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté v čase od 1. apríla 1964 do 1. apríla 1983. Podľa ods.3, do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

26.6. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení po novele zákona č. 509/1991 Zb. úč. od 01. 01. 1992, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

26.7. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení po novele zákona č. 509/1991 Zb. úč. od 01. 01. 1992, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

26.8. Podľa § 868 Občianskeho zákonníka v znení po novele zákona č. 509/1991 Zb. úč. od 01. 01. 1992, pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

26.9. Podľa § 872 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení po novele zákona č. 509/1991 Zb. úč. od 01. 01. 1992, právo osobného užívania pozemku vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, mení sa dňom účinnosti tohto zákona na vlastníctvo fyzickej osoby. Ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku tým nie je dotknuté. Podľa ods. 4, ak právo osobného užívania k zastavanému alebo nezastavanému pozemku vzniklo manželom, stávajú sa dňom účinnosti

tohto zákona bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku, pokiaľ ich bezpodielové spoluvlastníctvo trvá; ak zaniklo, stávajú sa podielovými spoluvlastníkmi rovným dielom. Podľa ods. 6, ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

27. Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť. Predmetom jeho žaloby bolo určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti tak, že žalobca je výlučným vlastníkom označenej nehnuteľnosti. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nesporné, že v súčasnej dobe sú ako vlastníci spornej nehnuteľnosti evidovaní žalovaní I/ a II/ v podiele 1/1, t. j. v BSM. Právnym podkladom na zápis ich vlastníckeho práva bola notárska zápisnica pod č. N 9/2015, Nz 1911/2015, ktorá obsahovala osvedčenie vyhlásenia žalovaných I/ a II/ o vydržaní, pričom súčasťou notárskej zápisnice bolo aj vyhlásenie predtým evidovaného vlastníka, t. j. žalobcu, že nemá námietky voči vlastníctvu žalovaných I/ a II/. Žalobca v konaní namietal, že pri podpise predmetného vyhlásenia bol uvedený do omylu, pretože žalovaní mali žiadať od jeho matky povolenie užívať predmetný pozemok na chov hydiny a uvedené vyhlásenie podpísal výlučne v domnení, že sa jedná o povolenie užívania tohto pozemku žalovanými I/ a II/. Dodatočne po výsluchu svojej matky potvrdil, že pri podpise predmetného vyhlásenia bol v domnení, že na pokyn jeho matky sa má na žalovaných previesť len časť zo sporného pozemku, na účely chovu hydiny. Tvrdil, že predmetné potvrdenie podpísal bez toho, aby sa oboznámil s jeho obsahom. Naďalej sa však cíti on ako vlastník sporného pozemku. Súd preto v prvom rade skúmal otázku, či je daný naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca tvrdí svoje vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti a v súčasnej dobe je právny stav taký, že sú žalovaní zapísaní ako vlastníci a popierajú jeho vlastnícke práva, žalobca nemá inú možnosť dosiahnuť nápravu v zmysle svojich tvrdení, preto súd uzatvára, že u žalobcu je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Súd preto v ďalšom skúmal, či je žaloba žalobcu dôvodná, t. j. či žalobca je vlastníkom sporných nehnuteľností.

28. Na preukázanie tvrdenia vlastníctva žalobca uviedol, že vlastníkom spornej nehnuteľnosti sa stal na podklade notárskej zápisnice č. N 372/2014, Nz 30377/2014 spísanej dňa 18. 08. 2014 na Notárskom úrade JUDr. R. U.R., kde preukázal, že uvedenú spornú časť nehnuteľnosti užívali jeho predkovia nepretržite minimálne od roku 1900 až 1910. K nadobudnutiu vlastníctva jeho predkami došlo vydržaním najneskôr k 31. 12. 1942. Na pojednávaní žalobca uviedol, že uvedené nehnuteľnosti boli vo vlastníctve jeho rodiny zo strany jeho matky a predmetnú nehnuteľnosť užívali jeho starí rodičia, následne jeho rodičia a aj on sám. Uviedol, že jeho matka je doposiaľ žijúca a sama vybavila prepis tejto spornej nehnuteľnosti na žalobcu, vyjadrila sa tak, že mu túto nehnuteľnosť dáva. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi sporovými stranami ani nebolo sporné, že na podklade predloženej evidencie z pozemkovej knihy - vložka č. XXX pozemok, ktorý je predmetom tohto sporu, bol v minulosti súčasťou nehnuteľnosti evidovanej ako parcelné číslo XXXXX - lúka „Skalisko“ o výmere 3 ha, 18 árov, 60 m². Vlastnícky patrila okrem iných aj U. U. a to v podiele 5/15 a v podiele 2/15. Jednalo sa o starú matku žalobcu. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že predmetnú lúku si v minulosti jeho predkovia reálne rozdelili podľa toho, ako ju užívali, čo medzi ostatnými bolo rešpektované. Jednalo sa o ústnu dohodu, nedošlo k jej registrácii v evidenciách nehnuteľností Časť parcely, ktorú užíval jeho stará matka U. Č., tvorila okrem iných aj nehnuteľnosť, ktorá je predmetom tohto sporu. Táto okolnosť medzi stranami sporná nebola, vyplynulo to aj z výpovede žalovaných, ktorí potvrdili, že ohľadne tejto časti nehnuteľnosti jednali s pani U. Č. - starou matkou žalobcu, ktorá uvádzala, že ona je výlučnou vlastníčkou. Z výpovede žalobcu, ale aj žalovaných vyplynulo, že si v tom čase boli vedomí, že predmetná parcela je evidenčne vedená v podielovom spoluvlastníctve viacerých spoluvlastníkov.

29. Súd ďalej zistil, že reálny stav bol skutočne s evidenčným stavom vo vzájomnom rozpore, keď aj pozemky pod chatami oboch strán sporu boli vyporiadované evidenčne až s odstupom času. Žalobca, resp. jeho právna predchodkyňa - matka žalobcu uvedené vyporiadala v konaní pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 7C/289/1988 a následne v dedičskom konaní po svojej matke sp. zn. D 96/90, dovtedy aj táto časť pozemku bola vedená na viacerých spoluvlastníkov, hoci bolo preukázané, že k reálnej delbe pozemku došlo cca v roku 1947. Následne darovacou zmluvou z roku 2007 boli tieto nehnuteľnosti prevedené do vlastníctva žalobcu. Žalovaní si vlastníctvo pozemkov pod chatou vyporiadali osvedčením o dedičstve v roku 2006. Obe strany zhodne uviedli, že v tom čase neriešili sporný pozemok. Matka žalobcu uvádzala, že ona tento pozemok nepotrebovala a neskôr sa rozhodla vybaviť ho pre svojho

syna. Žalovaní uvádzali, že vzhľadom na vstup pána V. do vlastníctva v bezprostrednom okolí, cítili ohrozenie svojho vlastníctva pozemkov pod chatou a preto sa s ním dohodli a následne si vyporiadali pozemky pod chatou. Ďalej tvrdili, že práve matka žalobcu im uviedla, že sporný pozemok vyporiada tak, že si ho dá prepísať na seba, neskôr na syna, pretože vie získať súhlasy ostatných spoluvlastníkov, s ktorými bola v rodinnom vzťahu a následne pozemok prepíšu na žalovaných. Svedkyňa X. potvrdila, že sa so žalovanými o tom rozprávala. Na vysvetlenie však uviedla to, že sa sama rozhodla dať im časť pozemku pre účely chovu hospodárskych zvierat. V tomto smere dosť zmätočne uvádzala, že sa tak rozhodla z vlastnej iniciatívy bez toho, aby o tom nejako jednala so žalovanými a požiadala syna, aby to šiel podpísať žalovaným. Sám žalobca spočiatku uvádzal, že bol v domnení, že ten podpis sa týka len skutočnosti, aby žalovaní mohli na ich pozemku chovať sliepky, neskôr pripustil, že mu matka oznámila, že chce previesť časť pozemku na žalovaných. Svedkyňa X. však nevedela označiť, ktorú konkrétnu časť pozemku mienila žalovaným takto „dať“ a tvrdila, že stav na mape nie je totožným so stavom na mieste samom. Avšak ani pri ohliadke nehnuteľnosti na mieste samom nevedela presne uviesť, ktorú časť nehnuteľnosti im mienila dať. Najskôr tvrdila, že im mienila dať pozemok až po bránu, neskôr uvádzala, že im mienila dať len časť pozemku za potokom. Bližšie označiť tieto časti však nevedela a na priame otázky súdu, prípadne právnej zástupkyne žalovaných uvádzala zmätočné údaje. Rovnako nevedela hodnoverne vysvetliť, čo ju viedlo k tomu, aby na žalovaných prepísala časť pozemku, uvádzala ako dôvod, že jej bolo ľúto hospodárskych zvierat. Uvedený postup matky žalobcu však zodpovedal tvrdeniam žalovaných, t. j., že z dôvodu vyporiadania sa s jej rodinnými príslušníkmi bolo pre nich jednoduchšie, aby si sporný pozemok prepísala matka žalobcu na seba, prípadne na samotného žalobcu a následne mali byť dohodnutí tak, že žalobca prepíše tento pozemok na nich. Žalovaní ďalej uvádzali, že sa o tom boli právne poradiť u notárky, ktorá im ako úradná osoba na ich vyjadrenia mala potvrdiť, že je to vhodný a správny, ako aj zákonný spôsob. Týmto žalovaní tvrdili, že chceli zosúladiť zápisničný stav so stavom skutočným. Žalovaní tvrdili, že pôvodne pri kúpe pozemku pod chatu sa dohodli so starou matkou žalobcu na odpredaj aj sporného pozemku. Uviedli, že postup bol taký, že najskôr odkúpili pozemok pod chatu na splátky a pri poslednej splátke sa dohodli, že im stará matka predá aj sporný pozemok, ktorý mal slúžiť na prístup k ich pozemku. Dovtedy mali prístup k pozemku pod chatou jedine cez pozemok t. času vo vlastníctve žalobcu, tak ako v tom čase bol zaužívaný prechod cez uvedené pozemky. Súd konštatuje aj na mieste samom, že sporný pozemok skutočne tvorí prístup k pozemku žalovaných a v čase keď bola vybudovaná aj panelová cesta, túto časť využívali podľa tvrdenia oboch strán aj ďalší vlastníci pozemkov v danej lokalite ako prístupovú cestu, kde sa neskôr stavali chaty. Okolnosti kúpy sporného pozemku potvrdil aj svedok F., ktorý bol osobne prítomný pri kúpe tohto pozemku, pri tom ako sa tento pozemok priamo na mieste samom vymeral a potvrdil, že žalovaným poskytol pôžičku na vyplatenie časti kúpnej ceny. Po nahliadnutí do písomných dokladov o odpredaji potvrdil, že mu je tento doklad známy a potvrdil svoj podpis pri predaji ako svedka. Z uvedeného potom vyplýva aj skutočnosť, že žalovaní predložili dva doklady o kúpe nehnuteľnosti z rovnakého dňa, keď jeden doklad znie na celkovú sumu 2.700,-- Kčs a druhý doklad na sumu 2.120,-- Kčs za odkúpenie pozemku vo výmere 352 m². Súd k tomu uvádza, že svedkyňa X. - matka žalobcu uviedla, že práve listina, kde je podpísaný L. F. je pravý podpis aj jej matky, pričom druhý doklad (na sumu 2.700,-- Kčs) nie je pravý, nakoľko podpis na ňom nie je podpisom jej matky. Súd uvádza, že z vyjadrenia žalovaných aj L. F. vyplýva, že práve doklad s kúpnu cenou 2.120,-- Kčs sa mal vzťahovať na kúpu sporného pozemku, s čím je potom v priamom rozpore tvrdenie žalobcu, ako aj svedkyne X. a V., ktoré popierali, že by ich matka predala žalovaným aj spornú časť pozemku. Súd na základe vykonaného dokazovania považoval za preukázané tvrdenie žalovaných, že so starou matkou žalobcu dohodli odpredaj aj spornej časti pozemku a to najmä z dôvodu, že o tejto skutočnosti svedčí predložená listina o kúpe z 15. 05. 1979 a tieto okolnosti potvrdil aj očitý svedok L. F., ktorý bol priamo prítomný pri kúpe pozemku. Naopak, svedkyne X. a svedkyňa V. obe zhodne uviedli, že kúpu vybavovala matka sama. Hoci svedkyňa V. spočiatku tvrdila, že mala byť pri tom osobne prítomná a poprela, že by tam bola aj samotná pani F., čo naopak potvrdili žalovaní, svedok F. a svedčia o tom aj obe písomné dohody, na druhej strane uvádzala, že nevidela, čo konkrétne sa predáva, vedela len o vyplatení čiastky 2.100,-- Kčs, ktoré potom stará matka žalobcu rozdelila medzi svoje deti. Uvedená okolnosť korešponduje aj tvrdeniu žalovaných, že pri odkúpení prvého pozemku prvú kúpnu cenu uhrádzali cca 1 rok na splátky a až pri kúpe druhého pozemku zaplatili kúpnu cenu v celosti na základe pôžičky od L. F.. Samotná okolnosť, že svedkyne X. aj V. tvrdili, že im matka nehovorila o kúpe sporného pozemku, ešte nevyvracia dôkazy na strane žalovaných. Z výpovede žalovaných ako aj svedka F. potom vyplýva, že boli to práve žalovaní, ktorí sa ujali užívania tohto sporného pozemku ako svojho. Žalovaní ako aj svedok F. zhodne potvrdili, že tento pozemok udržiavali výlučne žalovaní a to aj v čase po výstavbe panelovej cesty. Žalobca ako aj jeho matka uvádzali len skutočnosť, že v minulosti tam bolo malinčie, chodili tam na

maliny, inak tento pozemok neužívali. Neskôr ho používali len na vstup na svoj pozemok, ale mali aj inú prístup na svoj pozemok, ktorý taktiež využívali a využívajú doposiaľ. Aj z ohľadky na mieste samom je zrejmé, že cez sporný pozemok okrem iného vedie cesta v časti panelová, v časti spevnená, jej okolie je udržiavané, kosené. Žalobca ani jeho matka neuvádzali, že by to boli práve oni, ktorí by takto udržiavali túto prístupovú cestu, naopak, pri ohliadke na mieste samom bolo zistené, že práve žalobca udržiava prístupovú cestu z bočnej časti na svoj pozemok. Hoci je pravdou, že v tejto časti sa nejedná o pozemok, ktorý by bol v jeho vlastníctve, či spoluvlastníctve, avšak využíva ho na prístup k svojmu pozemku. Žalovaní ďalej uvádzali, že si boli vedomí toho, že sporný pozemok nemajú prepísaný na seba, avšak boli v domnení, že rodina žalobcu vie ako sa dohodli so starou matkou žalobcu. Je pravdou, že až po zápise svojho vlastníckeho práva k spornému pozemku časť za potokom začali využívať ako záhradku a časť, kde sa nachádza prístupová cesta si označili ako súkromný pozemok a následne zabránili prejazdu autami iných osôb, k čomu sa viedlo správne konanie a toho času prebieha konanie o zriadenie vecného bremena - právo prejazdu, ktoré konanie je však prerušené do skončenia tu prejednávanej veci.

30. Na základe uvedených skutkových záverov súd konštatuje, že v zmysle vtedy platných právnych predpisov sa uvedeným postupom žalovaní nestali evidenčnými vlastníckymi spornej nehnuteľnosti. Potom súd skúmal, či mohli žalovaní nadobudnúť vlastníctvo vydržaním, keďže im nesvedčí zákonný titul nadobudnutia vlastníctva (písomná zmluva registrovaná v evidencii nehnuteľností). Tak ako bolo vyššie uvedené, žalovaní vstúpili do držby od 15. 05. 1979, kedy sporný pozemok odkúpili od starej matky žalobcu. Hoci žalovaní uvádzali, že pozemky začali užívať od prvej dohody so starou matkou žalobcu, vlastnícky sa mohli správať k nehnuteľnosti až po podpísaní kúpnej zmluvy a zaplatení kúpnej ceny, čo bolo 15. 05. 1979.

31. Čo sa týka nadobudnutia vlastníctva vydržaním, jedná sa o osobitný spôsob nadobudnutia vlastníctva v prípade splnenia zákonom predpísaných podmienok, pričom k nadobudnutiu vlastníctva dochádza priamo zo zákona a nevyžaduje sa k tomu rozhodnutie žiadneho štátneho orgánu. Aby bolo možné nadobudnúť vlastníctvo vydržaním, musia byť splnené zákonné predpoklady vydržania. Možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním bola zavedená novelou Občianskeho zákonníka a to zákonom č. 131/1982 Zb. účinnou od 01. 04. 1983. Rozsah subjektov vydržania bol však obmedzený (vydržanie bolo obmedzené na občanov) a rovnako bol obmedzený aj rozsah predmetom vydržania (napr. nebolo možné vydržať vlastnícke právo k všetkým pozemkom). Novelou Občianskeho zákonníka a to zákonom č. 509/1991 Zb. účinnou od 01. 01. 1992 boli však tieto obmedzenia odstránené a novela umožnila započítanie nepretržitej držby plynúcej aj pred 01. 01. 1992. K tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, musia byť splnené zároveň všetky zákonné predpoklady a to a) nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci, b) nepretržitosť vydržacej doby, t. j. neperušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby, c) spôsobilosť predmetu vydržania. Základným predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je dobromyseľný, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z objektívneho hľadiska, t. j. či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva veci, ktorých vlastníctvo nenadobudol (obsahovo rovnaké závery zaujal Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/46/17 zo dňa 11. 04. 2017, 5Cdo/49/10, 3Cdo/12/10, 4Cdo/287/06 a 5Cdo/234/09). Súdna prax je jednotná v tom, že posúdenie toho, či je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia jeho subjektívnych predstáv, ale dobromyseľnosť je potrebné aj objektivizovať s prihliadnutím na všetky okolnosti, za ktorých došlo k nakladaniu s vecou ako s vlastnou. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery sú aj okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva (právneho titulu), t. j. tzv. uchopenia sa držby. V dobrej viere je teda držiteľ, ktorý sa domnieva, že mu držaná vec alebo vykonávané právo patrí, aj keď v skutočnosti tomu tak nie je. O dobromyseľnosti možno hovoriť tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a pritom ide o omyl ospravedliteľný. Ospravedliteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Omyl pri tom môže byť nielen skutkový, ale aj právny. Právny omyl spočíva v neznanosti alebo neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. V rámci právneho posúdenia odvolací súd v bode 6/ svojho rozhodnutia dal do pozornosti nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.US 484/2015 zo dňa 14. 11. 2018, ktorý sa zaoberá posudzovaním

dobromyseľnosti držby a za ústavnne konformný výklad dobromyseľnosti držby považoval preskúmanie, či držiteľ objektívne mohol byť presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol a nemôže byť rozhodujúce to, že pri tom nesplnil zákonné podmienky. V intenciách uvedených záverov Ústavného súdu SR potom možno konštatovať v tomto konkrétnom prípade, že žalovaní preukázali pred súdom, že sporný pozemok odkúpili od predchádzajúcej vlastníčky a za kúpu riadne zaplatili a následne pozemok začali užívať ako vlastníci, napriek tomu, že si boli vedomí toho, že evidenčne je daný pozemok vo vlastníctve viacerých spoluvlastníkov a ani predávajúca predmetnú časť pozemku nemala evidenčne vyporiadanú (podľa jej tvrdenia v tom čase pre neochotu ostatných spoluvlastníkov). Súd potom konštatuje, že žalovaní užívali spornú nehnuteľnosť odo dňa kúpy v dobrej viere, že im táto patrí a do držby, t. j. užívania spornej nehnuteľnosti nikto ďalší nezasahoval a to ani žalobca, prípadne jeho právni predchodcovia. K sporom došlo až po zápise vlastníckeho práva žalovaných do katastra nehnuteľností po roku 2014. Súd tak konštatuje, že žalovaní v súlade so zákonom nadobudli vlastnícke právo vydržaním, pretože spornú nehnuteľnosť dobromyseľne užívali od jej kúpy 15. 05. 1979 minimálne po dobu 10-tich rokov a vydržaním nadobudli vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti. Táto skutočnosť bola osvedčená notárskou zápisnicou č. N 9/2015, na podklade čoho boli žalovaní aj evidenčne zapísaní ako vlastníci spornej nehnuteľnosti v režime BSM. Súd tak konštatuje, že súčasný zápis vlastníctva žalovaných v katastri nehnuteľností je v súlade so skutkovým stavom zisteným v tomto konaní a preto žalobu žalobcu považoval v celom rozsahu za nedôvodnú a zamietol ju.

32. Námietky právnej zástupkyne žalovaných vo vzťahu k premlčaniu, prípadne námietky k relatívnej či absolútnej neplatnosti právnych úkonov súd považoval za irelevantné a nadbytočné, preto sa s nimi v ďalšom nezaoberal.

33. Keďže v tomto konaní boli plne úspešní žalovaní I/ a II/, súd im priznal plnú náhradu trov konania, ktorú bude povinný nahradiť žalobca (§ 255 ods.1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.